

[Finansministeren]

Det er imidlertid klart, at investeringsprogrammet ikke alene kan sammensættes ud fra hensynet til aktuelle økonomiske balanceproblemer, men må afspejle de krav, som samfundsudviklingen på længere sigt stiller. I virkeligheden står vi over for en række uomgængelige forhold, der i høj grad bestemmer indholdet af vore beslutninger. Det spillerum, vi har, når det kommer til stykket, er derfor langt mindre, end tallene for de samlede investeringer umiddelbart kunne tyde på. Hovedparten af de offentlige investeringer medgår således til en udbygning og vedligeholdelse af infrastruktur-, forsynings- og servicevirksomhed, som er helt nødvendig for at opretholde tilvante funktioner i samfundet.

Men de offentlige investeringer er også i høj grad med til at præge samfundsudviklingen fremover. Der er et klart samspil mellem de offentlige investeringer og lokaliseringsmønstret for både virksomheder og boliger, ligesom de er en forudsætning for øget produktion og større forbrug i såvel den private som den offentlige sektor. De er derfor nøje knyttet til den almindelige velstandsudvikling.

Dernæst påvirker den teknologiske udvikling de offentlige investeringer ikke blot ved at åbne nye muligheder for eksempel inden for kommunikation og energiforsyning, men også ved at stille nye krav for eksempel til miljøbeskyttelse og trafikkanlæg.

Udsigten til olieknaphed og stærkt stigende energipriser er imidlertid den ændring i de ydre vilkår, som har de mest tungtvejende konsekvenser for det offentlige investeringsbehov. I regeringens investeringsprogram er energiinvesteringernes andel således sat op fra de hidtidige godt 10 pct. til 23 pct. for perioden 1978-85 i gennemsnit.

Jeg vil derfor begynde min gennemgang af programmet med energiinvesteringerne.

4. Energiinvesteringer

Energiinvesteringerne indtager en central plads i regeringens investeringsprogram. Denne prioritering er sket ud fra to hensyn: for det første må vi sikre de fornødne energiforsyninger til erhvervsliv og samfundsfunctio-
ner i øvrigt, for det andet må vi mildne virkningerne på betalingsbalancen af de stærkt forhøjede oliepriser i forbindelse med

oliekrisen. Således har olieprisforhøjelserne medført en fordyrelse af olieimporten med 8 mia kr. om året. Udsigten til fortsatte pristigninger på brændsel på længere sigt som følge af en global knaphed på olie gør det nødvendigt, at samfundet engagerer sig i en væsentlig omlægning af forbruget og forsyningsmønstret for at dæmpe de stigende valutaudgifter.

Folketinget står derfor foran store beslutninger på dette område – i første omgang vedrørende naturgassens indførelse – og som det fremgår af planredegørelsen, vil energisektoren frem til 1985 kunne tegne sig for samlede investeringer på ca. 46 mia kr., såfremt samtlige investeringsønsker tilgodeses.

Regeringen fremlagde allerede i maj 1976 en samlet *energiplan* med den målsætning at reducere afhængigheden af importeret olie og dermed forøge forsyningsikkerheden ved:

- at nedbringe væksten i energiforbruget og
- at omlægge energiforsyningerne i retning af et mere flerstrengt system, baseret på forskellige brændselstyper såsom kul, naturgas, kernekraft og vedvarende energikilder samt
- at styrke forskning og udvikling på energiområdet.

Energiplanen udtrykker fortsat regeringens politik på energiområdet, idet vi dog i forbindelse med udarbejdelsen af investeringsprogrammet har foretaget en ajourføring og justering af de enkelte investeringers forløb.

Regeringen har allerede iværksat væsentlige dele af energiplanen i forbindelse med de to *beskæftigelsesplaner* fra februar og august 1977. Således er der taget initiativ til energibesparende foranstaltninger hos private forbrugere, udbygningen af kraft-varmeforsyningen er i fuld gang, og et omfattende forskningsprogram er sat i værk.

Regeringen lægger afgørende vægt på, at beskæftigelsesplanens energipolitiske foranstaltninger videreføres på grund af den ideelle kombination af betydelige beskæftigelsesmæssige virkninger, høj rentabilitet og valuta-
besparende effekt, der er knyttet til disse investeringer.

Opvarmningsbehovet kan nedbringes væsentligt ved en øget *isolering* af såvel boliger som erhvervsbygninger, specielt i den ældre bygningsmasse. Energiplanen opererer med, at opvarmningsbehovet i den eksisterende bygningsmasse kan reduceres med ca. 25 pct.